



**RÅDET FOR  
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 30. juni 2008 (08.07)  
(OR. fr)**

**11252/08  
ADD 3**

**DRS 17**

**FØLGESKRIVELSE**

---

fra: Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for  
Europa-Kommissionen

modtaget den: 27. juni 2008

til: Javier SOLANA, generalsekretær/højtstående repræsentant

---

Vedr.: Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene  
Ledsagedokument til forslaget til Rådets forordning om statut for det  
europæiske private selskab (SPE)  
Resumé af konsekvensanalysen

---

Hermed følger til delegationerne Kommissionens dokument - SEK(2008) 2099.

Bilag: SEK(2008) 2099



KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 25.6.2008  
SEK(2008) 2099

**ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE**

**Ledsagedokument til**

**forslaget til Rådets forordning  
om statut for det europæiske private selskab (SPE)**

**Resumé af konsekvensanalysen**

{KOM(2008) 396 endelig}  
{SEK(2008) 2098}

## 1. INDLEDNING

### 1.1. Proceduremæssige aspekter

Statutten for det europæiske private selskab (i det følgende benævnt "SPE-statutten") var en mellemlangsigtet foranstaltning (2005-2008) i Kommissionens handlingsplan om modernisering af selskabsretten og forbedret virksomhedsledelse i Den Europæiske Union. Den indgår også i undersøgelsen af det indre marked (Single Market Review) og er et af de vigtigste elementer i Kommissionens lov om små virksomheder (Small Business Act), som blev bebudet i november 2007 med det formål at give små og mellemstore virksomheder (smv'er) adgang til det indre marked.

En gennemførlighedsundersøgelse af SPE-selskabet offentliggjordes i december 2005. I juni 2006 afholdt Europa-Parlamentets Retsudvalg en offentlig høring om SPE-selskabet. Det udarbejdede en initiativbetænkning, som Europa-Parlamentet gav sin opbakning til i februar 2007, og hvori Kommissionen opfordres til at fremlægge et forslag til et SPE-selskab.

Ud over to offentlige høringer, som gennemførtes mellem juli og november 2007, afholdt generaldirektoratet for det Indre Marked og Tjenesteydelser en offentlig konference i marts 2008, hvor eksperter fra en række medlemsstater var samlet for at se på en række muligheder for et SPE-selskab.

### 1.2. Smv'ers beskedne deltagelse på det indre marked

Små og mellemstore virksomheder tegner sig for mere end 99 % af virksomheder og næsten 70 % af beskæftigelsen i det private erhvervsliv i EU. Selvom smv'er spiller en nøglerolle i den europæiske økonomi, er kun 8 % af smv'er involveret i grænseoverskridende handel, og kun 5 % har oprettet datterselskaber eller joint ventures i udlandet. Nylige undersøgelser og offentlige høringer viser, at selvom smv'erne har et stort potentiale for at ekspandere på tværs af grænserne, står de over for retlige og administrative barrierer, som lægger hindringer i vejen for deres udvikling på det indre marked.

Til de største retlige og administrative hindringer for smv'ers grænseoverskridende udvikling på det indre marked hører:

- *Administrative omkostninger i forbindelse med stiftelse af et selskab.* De administrative omkostninger til stiftelse af et selskab omfatter først og fremmest omkostninger til registrering og juridisk bistand, notarudgifter og kravet om minimumsstartkapital. Mens krav om minimumskapital og administrative omkostninger er ens for nationale og udenlandske iværksættere, er der større omkostninger til juridisk bistand for udenlandske iværksættere, som skal sætte sig ind i nye selskabsformer og –ordninger.
- *Vanskeligheder og administrative omkostninger forbundet med en virksomheds drift som følge af de mange forskellige nationale bestemmelser.* Forskellige regelsæt for virksomheders organisation og struktur, selskabsformer, selskabsdeltageres rettigheder, andele osv. gør den daglige drift dyrere i forhold til indenlandske datterselskaber. Den daglige drift af udenlandske datterselskaber kræver løbende juridisk bistand. Selvom omkostningerne til denne bistand i høj

grad afhænger af datterselskabets størrelse og kompleksitet, anslår en tredjedel af respondenterne i høringerne, at de ligger over 10 000 EUR årligt.

- *Manglende tillid til udenlandske selskabsformer.* Smv'er har ofte vanskeligt ved at operere i en anden medlemsstat med deres hjemlands selskabsform og vælger derfor i stedet for ofte at oprette datterselskaber. Det gælder især smv'er i EU-12, som anvender selskabsformer, der er mindre kendt i andre medlemsstater end selskabsformerne i EU-15. I den sammenhæng anses mulighederne for at drive virksomhed inden for rammerne af en selskabsform, der er fælles for alle medlemsstater, for at være en stor fordel.

## **2. DEN FORVENTEDE UDVIKLING OG BEHOVET FOR ET EU-INITIATIV**

De mange forskellige nationale selskabslovgivninger og –former, som ikke er særlig fremmede for de erhvervsdrivende, bygger på en lang retstradition i medlemsstaterne. Der findes ikke noget, der for tiden giver grund til af forvente, at det vil ændre sig på kort sigt. Desuden kan der kun skabes retlige forhold, der er tilstrækkelig ensartede overalt i EU til, at de kan opfylde smv'ers konkrete behov, når de vil udnytte fordelene ved det indre marked, ved at der gøres en indsats på EU-plan.

Beslutter EU som lovgiver at vedtage en statut for det europæiske private selskab, er artikel 308 i EF-traktaten det rette retsgrundlag.

## **3. MÅL**

Initiativet skal styrke svm'ers konkurrenceevne ved at gøre det nemmere for dem at udøve virksomhed på det indre marked. Initiativet sigter især på at skabe en fleksibel selskabslovgivning, der er velkendt i EU og bygger på fælles principper, som er tilpasset svm'ers særlige behov. Det sigter ydermere på at reducere administrationsomkostningerne både for oprettelsen og driften af virksomheder i andre medlemsstater.

## **4. POLITISKE MULIGHEDER**

Konsekvensanalysen redegør for tre alternative, overordnede politiske muligheder for SPE-selskabet.

- *Ingen tiltag og udgangspunkt i bestående lovgivning og retspraksis.* De nuværende retlige rammer er ikke godt indrettet efter smv'ers særlige behov og kan ikke mindske de retlige og administrative hindringer, som smv'er støder på, når de ønsker at ekspandere på det indre marked.
- *Harmonisering af medlemsstaternes selskabslovgivninger,* så kravene i forbindelse med stiftelse og drift af virksomheder er ens i alle medlemsstater. Selvom en sådan harmonisering ville være af begrænset omfang, ville det kræve, at medlemsstaterne ændrer bestemmelser, som har indgået i centrale bestemmelser i deres nationale selskabslovgivninger i årtier, og som er en vigtig del af en helhed. En sådan større omlægning af de nationale lovgivninger ser for tiden ikke ud til at have politisk opbakning.

- *Forbedre statuten for det europæiske selskab (SE)* og tilpasse den til smv'ers behov. En ens selskabsform for alle selskabstyper vil imidlertid gøre forordningen for SE yderst kompleks. Desuden skal SE evalueres i 2009.

I forhold til disse valgmuligheder vil SPE-selskabet i sig selv give enkeltpersoner og virksomheder, uanset hvor de har hjemsted i EU, adgang til samme selskabsform. SPE-selskabet kan oprettes fra bunden af en juridisk eller fysisk person eller oprettes af en bestående virksomhed ved enten omdannelse eller fusion med et andet selskab. SPE-selskabet vil kunne oprettes i en medlemsstat og levere tjenesteydelser eller operere via filialer eller datterselskaber i hjemlandet eller i udlandet. En gruppe af selskaber vil også kunne omdannes til en gruppe af SPE-selskaber (med et moderselskab, som er et SPE-selskab, eller en anden selskabsform).

Ud over det europæiske stempel, som ifølge de personer, der svarede i undersøgelsen, vil gøre grænseoverskridende erhvervsvirksomhed nemmere, forventes SPE-selskabet at føre til *omkostningsbesparelser*, da det er ens i hele EU. Anvendelsen i sig selv af samme selskabsform i flere medlemsstater skulle begrænse behovet for juridisk rådgivning i forbindelse med oprettelse af datterselskaber og mindske de omkostninger, der er forbundet hermed. De retlige omkostninger i forbindelse med den daglige drift af datterselskaber i flere medlemsstater skulle også blive mindsket. Desuden skulle SPE-selskabet give stifterne fuld *fleksibilitet* med hensyn til at vælge den interne organisation i selskabet, som bedst passer til deres behov og aktiviteter og dermed *spare omkostninger*. SPE-selskabet skulle give en høj grad af *retssikkerhed* ved så vidt muligt at undgå henvisninger til national lovgivning, hvad angår selskabsform. Endelig vil SPE-selskabet skulle eksistere i medlemsstaterne parallelt med nationale selskabsformer. Indførelsen af SPE-selskabet i medlemsstaternes retssystemer vil ikke føre til harmonisering af centrale aspekter af nationale selskabslovgivninger og synes derfor at have politisk opbakning.

## **5. ALTERNATIVE LØSNINGSMULIGHEDER FOR ET SPE-SELKAB**

Konsekvensanalysen vurderer en række mulige hovedelementer i SPE-selskabet, som har direkte indvirkning på selskabets fleksibilitet, tilgængelighed, ensartethed og retssikkerhed.

### **5.1. Selskaber, som omfattes SPE-statuten**

Hvis SPE-selskabet begrænses til at omfatte virksomheder af en bestemt størrelse, vil det før eller senere tvinge virksomhederne til at ændre selskabsform, hvilket er både besværligt og bekosteligt. Hvis man vil undgå at udsætte smv'er for unødige administrative byrder og omkostninger, skal SPE-selskabet derfor være tilgængeligt for virksomheder fra deres stiftelse og blive ved med at være tilgængeligt for dem, når de udvikles og vokser. Ligesom med nationale private selskabsformer bør SPE-selskabet imidlertid ikke kunne udbyde sine ejerandele til offentligheden eller have adgang til værdipapirmarkedene, da det vil kræve detaljerede regler, især med hensyn til SPE-selskabets interne organisation, for at beskytte selskabsdeltagerne.

### **5.2. Grad af selvstændighed i forhold til national lovgivning**

Den første mulighed er et SPE-selskab, som er helt uafhængigt og ikke på nogen måde omfattet af national lovgivning. Denne vil kræve fuld harmonisering af skatte- og arbejdslovgivningen og derfor en urealistisk mulighed.

Den anden mulighed er et SPE-selskab, der er selvstændigt i forhold til nationale selskabslovgivninger. Det vil medføre en tilfredsstillende grad af ensartethed i EU, eftersom selskabsretlige aspekter vil henhøre under statuten og derfor være de samme i hele EU. Det vil samtidig medføre retssikkerhed og gøre det muligt at give selskabsdeltagere en høj grad af fleksibilitet, når de skal fastlægge SPE-selskabets interne organisation.

Den tredje mulighed er et SPE-selskab, som i vid udstrækning vil være knyttet til nationale selskabslovgivninger. Denne mulighed vil give en høj grad af politisk accept, men vil resultere i forskellige SPE-selskaber i hver enkelt medlemsstat og dermed fratage enkeltpersoner og virksomheder de særlige fordele, der er forbundet med en ensartet selskabsform i EU, især i form af omkostningsbesparelser og øget effektivitet. Muligheden vil derfor ikke kunne opfylde de politiske målsætninger.

### **5.3. Statuttens ensartethed**

Den første mulighed er en omfattende statut, som sigter på at regulere både eksterne og interne anliggender for SPE-selskabet. Selvom det vil sikre fuldstændig ensartethed for sådanne selskaber i EU og en høj grad af retssikkerhed, vil det samtidig fratage selskabsdeltagerne den fleksibilitet, de har brug for i fastlæggelsen af SPE-selskabets interne organisation. En sådan universel selskabsstatut vil højst sandsynligt betyde, at SPE-statuten ikke længere er en interessant løsning for virksomhederne.

Den anden mulighed er det stik modsatte af den første mulighed, nemlig en SPE-statut, der giver deltagerne i SPE-selskabet fuld fleksibilitet til i vedtægterne at regulere alle selskabets forhold, herunder kapital, kreditorbeskyttelse eller medarbejdermedbestemmelse. Denne mulighed, som sandsynligvis resulterer i en utilstrækkelig beskyttelse af tredjemand, vil givetvis møde stærk modstand fra medlemsstaternes side.

Den tredje og valgte mulighed består i at lade SPE-selskabets vigtigste karakteristika (begrænset ansvar, selskabskapital, indskud og navn) og anliggender i forhold til tredjemand (kreditorbeskyttelse, offentliggørelse og medarbejdermedbestemmelse) være omfattet af SPE-statuten, hvorimod interne forhold (generalforsamling, ledelsesstruktur) i fuld frihed fastsættes af selskabsdeltagerne i vedtægterne. Denne afbalancerede løsning vil medføre få henvisninger til national lovgivning og derved muliggøre stor ensartethed i SPE-selskabet i EU og stor retssikkerhed, samtidig med at den giver den meget tiltrængte fleksibilitet, hvad angår intern organisation.

### **5.4. Den grænseoverskridende dimension**

Den første mulighed, som er den, som valgtes, er at gøre SPE-selskabet tilgængeligt for alle stiftere uafhængigt af den grænseoverskridende dimension. SPE-selskabet vil med andre ord komme til at konkurrere med nationale selskabsformer. Denne mulighed blev valgt, fordi den giver stor retssikkerhed og stiller stiftere frit med hensyn til at vælge mellem SPE-selskabet og nationale selskabsformer, selvom den kan vise sig at opnå mindre politisk accept end den anden og mere restriktive mulighed.

Den anden mulighed var at lade adgangen til SPE-selskabet være underkastet krav om et grænseoverskridende aspekt (f.eks. selskabsdeltagere fra forskellige medlemsstater eller bevis på grænseoverskridende aktiviteter). Dette kunne givetvis opnå større politisk opbakning, fordi det fokuserer mere på at gøre det indre marked mere tilgængeligt. Det vil imidlertid indebære mindre retssikkerhed, fordi det til stadighed vil være nødvendigt at kontrollere, om

der er en grænseoverskridende dimension. Det vil også begrænse udbuddet af selskabsformer for iværksættere.

### **5.5. Selskabets hjemsted og flytning heraf**

Den første mulighed er at fastslå, at SPE-selskabets vedtægtsmæssige hjemsted og hovedkontor skal ligge i én og samme medlemsstat. Det vil betyde, at flytning af det vedtægtsmæssige hjemsted til en anden medlemsstat medfører flytning af hovedkontoret. Denne mulighed er i strid med Domstolens dom i *Centros-sagen*.

Den anden mulighed er at tillade, at SPE-selskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted og hovedkontor i forskellige medlemsstater og derfor tillade, at det kan flytte sit hjemsted uden samtidig at skulle flytte sit hovedkontor. En udtrykkelig bestemmelse om denne frihed vil indgå i forordningen og sikre ensartethed i hele EU, ligesom det vil give en høj grad af fleksibilitet i virksomheders organisation. Det vil også give tilstrækkelig retssikkerhed, selvom det i forordningen vil skulle præciseres klart, hvilken national lov der gælder for SPE-selskabet.

Den tredje mulighed, som overvejes, er at overlade spørgsmålet til den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor SPE-selskabet er registreret. Det vil ikke give nogen ensartethed, for så vidt som hver medlemsstat har sin egen ordning, ligesom det heller ikke vil give særlig stor retssikkerhed. Endelig vil det ikke føre til forbedring i den nuværende situation og for selskabers manglende mulighed for at flytte deres hjemsted fra den ene medlemsstat til den anden.

### **5.6. Kapitalregler**

Lovpligtige minimumskapitalkrav udgør en stor del af omkostningerne til virksomhedsstiftelse og anses ikke længere for en passende kreditorbeskyttelse. Det er også vigtigt at sørge for, at SPE-selskabet gøres tilgængeligt for virksomhedsejere i alle EU-27's medlemsstater. En minimumskapital på 1 EUR, sådan som det kræves i Storbritannien for virksomheder af typen "limited" eller det franske SARL, synes derfor at være den bedste løsning. I lyset af de bestående forskelle i levestandarden vil indførelse af et lovpligtigt minimumskapitalkrav, uanset om det er baseret på gennemsnittet i EU-15 (10 000 til 12 000 EUR) eller i EU-12 (4 000 EUR), gøre SPE-selskabet mindre tilgængeligt for virksomhedsejere i EU-12.

### **5.7. Udlodning til selskabsdeltagere**

Den første mulighed er at lade SPE-selskabets kapitalkrav bygge på et forenklet andet selskabsdirektiv. Denne mulighed vil klart sikre en høj grad af retssikkerhed og ensartethed i EU, men vil imidlertid fratage smv'er enhver form for fleksibilitet og være meget omstændelig.

Den anden mulighed kunne være at lade balanceprøven (balance sheet test) være en betingelse for udlodning til selskabsdeltagerne, hvilket er noget, som er kendt i medlemsstaterne. Denne mulighed vil føre til mindre ensartethed, eftersom der vil blive overladt mere frihed til selskabsdeltagerne i vedtægterne, men den vil betyde en tilfredsstillende grad af fleksibilitet til selskabsdeltagerne hvad angår f.eks. kapitalforhøjelse eller indløsning af andele.

Den tredje mulighed, dvs. en kombination af en balanceprøve og en obligatorisk undersøgelse af selskabets likviditet, vil klart sikre en højere grad af kreditorbeskyttelse, men samtidig udsætte SPE-selskaber for uforholdsmæssigt store omkostninger.

### **5.8. Medarbejdermedbestemmelse**

Den første mulighed er skabe en ad-hoc ordning for medarbejdermedbestemmelse for SPE-selskabet. Eftersom der allerede findes bestemmelser om medarbejdermedbestemmelse i statuten for SE-selskabet og i direktivet om grænseoverskridende fusioner og med tanke på, at det er et politisk meget følsomt spørgsmål, bør denne mulighed forkastes.

Den anden mulighed vil være at overlade medarbejdermedbestemmelsen fuldstændigt til lovgivningen i den medlemsstat, hvor SPE-selskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted. Denne mulighed vil give SPE-selskabet udstrakt fleksibilitet, men løser ikke spørgsmålet om medarbejderindflydelse ved flytning af hjemsted på tværs af landegrænser. Eftersom SPE-selskabet ville kunne bruges til at omgå nationale ordninger for medarbejdermedbestemmelse, kunne det gøre SPE-selskabet uacceptabelt.

Den tredje mulighed er at underkaste SPE-selskabet medarbejdermedbestemmelsesordningen i den medlemsstat, hvor det har sit vedtægtsmæssige hjemsted, samtidig med at der indføres regler i SPE-selskabets vedtægter for medarbejdermedbestemmelse i tilfælde af grænseoverskridende flytning af SPE-selskabets vedtægtsmæssige hjemsted. Herved får SPE-selskabet den fornødne fleksibilitet, og ordningen sikrer, at selskabet ikke kan tjene som et redskab til at omgå ordninger for medarbejdermedbestemmelse.

## **6. EVALUERING OG OVERVÅGNING**

Kommissionen vil foretage en årlig undersøgelse af udviklingen i SPE-selskabet i medlemsstaterne. Desuden vil Kommissionen gennemføre en vurdering af, hvor effektiv og relevant SPE-statuten er. Denne analyse vil blive offentliggjort fem år efter statuttens ikrafttræden.